

Opinia națională

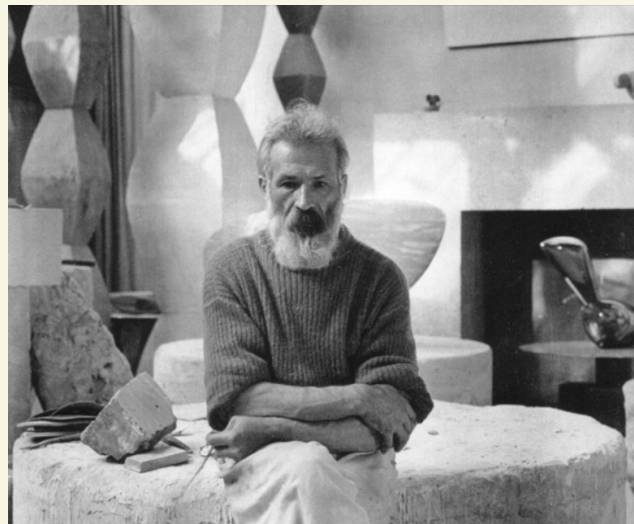
Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 29, nr. 947, 16 februarie 2021, 8 pagini, 1 leu, www.opinianaționala.ro

145 DE ANI DE LA NAȘTEREA LUI CONSTANTIN BRÂNCUȘI

► Pagina 8

De 30 de ani
ÎNVĂȚĂM
ÎMPREUNĂ

Numeroși oaspeți ai Universității *Spiru Haret* au remarcat mediul intelectual de aleasă ținută și faptul că acesta reprezintă un punct de reper semnificativ în competiția universitară pentru modernizarea procesului de învățământ.

Sanctitatea Sa Papa Paul al II-lea, primind titlul de Doctor Honoris Causa al Universității *Spiru Haret*, conferit la 16 octombrie 2003, consemna, între altele, în scrisoarea sa de acceptare: „Lumea universitară a ocupat întotdeauna un loc privilegiat în activitatea mea pastorală. Sunt foarte fericit că am primit un titlu atât de important chiar din partea unei universități din Europa de Est, dintr-o țară pe care, în timpul pontificatului meu, am avut plăcerea să o văd ieșind din întunericul asuprii și îndreptându-se pe calea libertății. În realitate, numai o

autentică pregătire culturală poate garanta calea spre progres, deoarece adevărul – căutat, cunoscut și pus în practică – eliberează cu adevărat și integral ființa umană.”

CETĂȚEAN EUROPEAN

Parlamentul European a aprobat Mecanismul de redresare și reziliență

Prin votul din 10 februarie, Parlamentul European a confirmat acordul politic la care s-a ajuns în decembrie 2020 referitor la Regulamentul privind Mecanismul de redresare și reziliență. Acest vot marchează un pas important în direcția punerii la dispoziția statelor membre a unor împrumuturi și granturi în valoare de 672,5 miliarde EUR în sprijinul reformelor și al investițiilor.

Mecanismul de redresare și reziliență este elementul central al Instrumentului de redresare al Uniunii Europene NextGenerationEU, planul menit să permită UE să iasă mai puternică din pandemia de COVID-19. Mecanismul va avea un rol decisiv în a asigura redresarea Europei de pe urma impactului economic și social al pandemiei, o mai mare reziliență a economiilor și a societăților din UE și avansarea pe calea tranziției verzi și digitale.

Despre importanța zilelor

Mioara VERGU-IORDACHE

Ne sunt zilele egale?! Da, dacă ne gândim că fiecare zi numără câte 24 de ore. Dar, insist, sunt egale? Că nici orele nu se sunt egale. Când ești fericit, ai treabă multă, te grăbești și ai soluții, trec ca o clipă. Altfel, o oră pare o veșnicie. Ai vrea să se sfârșească atunci când ești supărat, când te-ai împotmolit să găsești o rezolvare, când totul îți pare împotrivă. Și diferă și de la om la om. Cel harnic, responsabil, cel pentru care munca este responsabilitate, pasiune, nu corvoadă, se roagă timpului să mai stea, ceilalți, să se ducă. Și până la urmă, fiecare cu viața lui, cu timpul lui.

Ce te faci însă cu mâncătorii de timp? Dar cu aceia care cred că doar timpul lor este important, că doar ceea ce fac ei este important? Aici avem o problemă, extrem de serioasă, cu care ne confruntăm aproape zilnic. Ai de dus la bun sfârșit un proiect și depinzi de un colaborator, care să-ți furnizeze niște date, să execute o lucrare. Ce faci când acesta este neserios, când te amână sau când își îndeplinește sarcinile în dorul leii, care te obligă să stai peste program, să regândești proiectul, să găsești tu scuze pentru o vină pe care nu o ai? Ce te faci cu aceia pentru care ziua de lucru are durată fixă, impunându-ți ție să ai durată de muncă variabilă?

Cum e cu timpul funcționarilor care mișcă niște hârtii în ritmul melcului, dar îți pretind ție să fii punctual, de multe ori la cozi distanțate acum din motiv de pandemie? Cum e cu solicitantul care se proțăpește în fața unui ghișeu la o conversație cu funcționarul când ceilalți stau și așteaptă? Răspunsul îl știm cu toții. Se rezolvă prin digitalizare. Așa e! Dar tot de timp vorbim. Adică ni se arată această digitalizare de mulți ani. Și nu e!

Dar cum e la spitale? Cum e cu zilele de viață? Cum ni le măsurăm? În tratamente și speranță sau în amânări și dezamăgiri? Frica strânge sau dilată timpul? Sunt la fel de importante zilele pentru pacient, tânăr sau bătrân, și medic?

Sau tot de timp, de zile... Zilele pe care le mai avem de trăit. Unii le măsoară în pâini, alții în lingouri de aur, unii măsoară alegând între medicamente și utilități, alții între proprietăți, vacanțe... Posesorii unor conturi grase le pretind celor care, de fapt, stau la originea bunăstării lor, să rabde, să aștepte, să vizeze la zile albe în timpuri negre.

Pare că timpul e egal pentru toți. Soarele răsare și apune pentru toți la fel. La fel? Poate că ar trebui să ne gândim mai mult la importanța zilelor, la dimensiunea lor. Zile? Mai bine, secunde, minute. Căci viața are obiceiul să ne producă surprize neașteptate fără avertismente. Și totuși, v-ați gândit? Ne sunt zilele egale?

Egale cu ce, întrebați pe bună dreptate...

Implicați • Implicați • Implicați

● Centrul de inovare digitală *Wallachia eHub*, *USH Pro Business* și Primăria Breaza au organizat workshop-ul digital

**Interoperabilitatea din perspectiva
cooperării și standardizării la nivel de
unități administrativ-teritoriale locale**

● Centrul de inovare digitală *WALLACHIA eHUB* vă invită să participați miercuri, 18 februarie 2021, ora 10:00, împreună cu membrii consorțiului, la workshop-ul digital

**Digitalizarea proceselor prin BPM,
roboți RPA și chatboți AI**

Pagina 3

FEDERATIA SINDICATELOR DIN EDUCAȚIE
„SPIRU HARET”

Afiliată la Internaționala Educației

Angajații din peste 30 de instituții/unități de învățământ din Municipiul București nu și-au luat salariile

Federația Sindicatelor din Educație *SPIRU HARET* avertizează că angajații din 16 unități de învățământ de masă și din toate unitățile de învățământ special din Municipiul București nu și-au primit salariile deoarece Ministerul Educației nu a deblocat programul de salarizare.

„Angajații nu au nicio vină privind neîncadrarea unităților de învățământ în numărul de posturi. Aceștia trebuie să-și primească salariile la timp și nediminuate pentru munca depusă. A devenit deja o practică: în fiecare lună se pune presiune pe unitățile de învățământ să facă disponibilizări pentru a se încadra în buget. Cerem Inspectoratului Școlar al Municipiului București și Ministerului Educației să ia toate măsurile care se impun pentru intrarea în legalitate și acordarea la timp a salariilor.

Neplata la timp a salariilor atrage răspunderea disciplinară a persoanelor care se fac vinovate și poate genera obligarea angajatorului la plata de daune-interese”, a declarat Marius Ovidiu Nistor, președinte FSE SPIRU HARET.

Menționăm că în această situație sunt mai multe grădinițe, școli gimnaziale și licee din sectoarele 1 și 2, toate unitățile de învățământ special din București, dar și inspectoratul școlar și Centrul Municipiului București de Resurse și Asistență Educațională.

Departamentul Comunicare și Imagine
Dragoș Constantin NEACȘU
15.02.2021

NICI ȘCOALĂ FĂRĂ CARTE, NICI CARTE FĂRĂ ȘCOALĂ

Știința de carte este, în ziua de azi, neapărat trebuincioasă oricui. Nu se poate numi om desăvârșit cel care nu are chipul de a se pune în legătură cu întreaga lume și a lua cunoștință prin sine însuși de ceea ce are trebuință să știe pentru folosul sufletească și de bunăstare atât a sa, a familiei sale, cât și a semenilor săi.

Spiru HARET

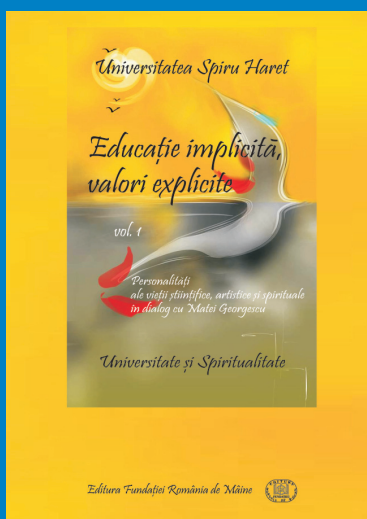
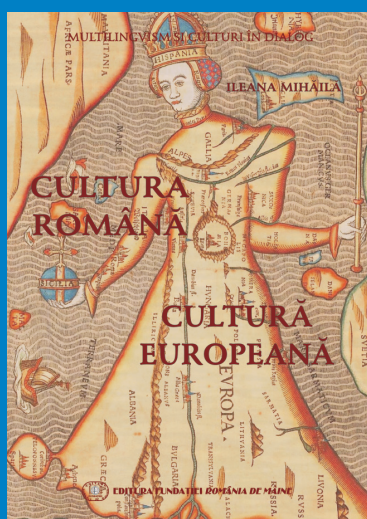
În luna octombrie a anului 1992, se înființa în cadrul SC Mass Media România de Măine, Editura Fundației România de Măine, ca parte componentă a Fundației cu același nume, proiect cultural și de învățământ care avea să își demonstreze consistența, profunzimea și capacitatea de adaptare rapidă la schimbările în domeniul cultural-științific, în ultimele trei decenii. De fapt, Fundația România de Măine a fost o inițiativă caracterizată de la bun început prin multiplele sale valențe anticipative: mereu gata să fie nu numai în pas cu timpul, ci chiar cu un pas înaintea acestuia. Și pentru că nu se poate face carte fără... carte, sub egida Fundației, a fost înființată o editură care să se alăture complementar efortului cultural educativ al celorlalte entități ale acesteia.

Editura Fundației România de Măine are profil didactic-universitar și un bogat registru editorial alcătuit din cursuri, manuale, suporturi de curs, sinteze, compendii, monografii, tratate, albume, caiete de practică și multe alte materiale, pentru toate stadiile învățământului universitar, care vin în sprijinul studenților sau al specialiștilor în numeroase domenii de activitate. Principiul fondator al activității editurii, pe baza căruia se elaborează programele și strategiile acesteia este atragerea către studiu, dezvoltarea profesională de ținută a noilor generații, precum și pregătirea lor intensă, prin metode moderne, informații de actualitate, explicații exacte, pline de substanță, pentru economia reală, în condiții de competitivitate. În ultimii aproape treizeci de ani, calitatea producției editoriale a fost confirmată atât de prestanță și autoritatea științifică a autorilor ale căror nume s-au regăsit de-a lungul timpului pe copertele cărților publicate, cât și profesionalismului echipei redacționale, formată din specialiști cu spirit enciclopedic și o pregătire de specialitate bazată pe studiu și documentare constante. Principalul scop al Editurii Fundației România de Măine rămâne diseminarea culturii și a cercetării științifice de la și către oamenii valoroși, cu înaltă ținută intelectuală, adevărate modele morale ale societății contemporane.

În mediul universitar și în cel editorial, Editura Fundației România de Măine este recunoscută unanim drept cea mai puternică editură universitară din Sudul României. Nici una dintre universitățile concurente, fie ele de stat sau private, nu se poate mândri cu autorii editați, cu titlurile apărute, cu standardele de calitate pe care le-a avut și le promovează în continuare această editură.

După aproape treizeci de ani de la înființare, impactul sutelor de titluri publicate, al sutelor de mii de volume tipărite, poate fi cuantificat prin interesul crescând al cititorilor, creșterea numărului de solicitări pentru reeditare și, nu în ultimul rând, de epuizarea rapidă a unor lucrări de interes științific, în special din domeniul umanist.

Acoperind în egală măsură domeniul socio-umanist și pe cel al științelor exacte, portofoliul Editurii Fundației România de Măine cuprinde arii variate, precum: Istorie; Filosofie; Sociologie; Psihologie; Jurnalism; Comunicare și relații publice; Științele comunicării; Management; Marketing; Finanțe și bănci; Afaceri economice internaționale; Matematică; Informatică; Drept; Administrație publică; Studii culturale; Geografie; Limba și literatura română; Limbi și literaturi străine; Arhitectură; Artele spectacolului în teatru; Pedagogie; Pedagogie muzicală; Kinetoterapie și motricitate specială; Educație fizică și sport; Medicină veterinară și altele. În fiecare dintre aceste domenii, activitatea redacțională este îndreptată în direcția rafinării textelor și conținutului, pe baza documentării și a contactului neîntrerupt cu autorii sau colectivele de autori, astfel încât informațiile necesare să fie nu numai temeinice și de calitate, dar și accesibile categoriilor de cititori cărora li se adresează.

Alături de publicațiile dedicate exclusiv activității universitare și academice, programul editorial al Editurii Fundației România de Măine are în vedere și cititorii obișnuiți, pasionați de istorie, politică, geografie, memorialistică, interviuri, artă, arhitectură, psihologie, eseistică. Volumele aparținând tuturor acestor sfere de lectură de mare interes sunt regăsite în oferta permanentă a editurii, inclusiv prin reeditări sau tiraje suplimentare.

Activitatea de cercetare deține, de asemenea, un loc important în cadrul Editurii Fundației România de Măine, prin editarea lucrărilor aparținând unor nume de referință în fiecare dintre specialități, constituind un reper pentru cei care se vor dedica căutărilor și descoperirilor sau aprofundării tendințelor din lumea academică. În această categorie editorială, un loc extrem de important îl constituie *Analele Universității „Spiru Haret”*, cu serii pe fiecare domeniu studiat și pe fiecare specializare, corespunzătoare profilelor facultăților, publicații ce apar cu frecvență trimestrială, în care sunt promovate lucrări apărute sub egida editurii. În aceeași măsură, se acordă o atenție deosebită culegerilor de comunicări științifice ale specialiștilor, cadrelor didactice, docto-ranzilor, masteranzilor și studenților, pentru a asigura legătura politicii editoriale cu evoluția reală a curentelor și orientărilor din toate domeniile.

În vederea acoperirii sistematice a unor domenii, în special din aria științelor socio-umaniste, preocuparea editurii a fost orientată și în direcția fondării colecțiilor de carte, al căror parcurs să evolueze ritmic, prin editarea și publicarea unor lucrări semnate de autori de prestigiu. Astfel, au luat ființă următoarele colecții: *Studii și eseuri de filosofie* – lucrări din domeniul filosofiei și filosofiei istoriei; *Paradigme ale cunoașterii umane* – titluri din aria filosofiei culturii și istoriei filosofiei; *Centenarul Marii Uniri* – cărți dedicate evenimentelor istorice care au precedat sau s-au desfășurat în timpul și după Primul Război Mondial, dar și analize ale contextului european și mondial al epocii; *Multilingvism și culturi în dialog* – studii și eseuri asupra perspectivelor dialogului istoric, filosofic, cultural și ale omogenizării conștiinței europene; *Copilărie fericită* – carte pentru copii și adolescenți.

Editura Fundației România de Măine este un participant constant și activ la numeroase târguri de carte, cu prilejul cărora organizează lansări de carte și mese rotunde apreciate de un număr crescând de participanți. Încă de la începuturile existenței sale, editura a fost prezentă cu stand propriu la toate manifestările cu acest specific, în București și în toate marile orașe ale României. De asemenea, editura are o rețea de difuzare de carte prin biblioteci, librării și puncte de vânzare proprii, dar și prin colaborarea cu librării de prestigiu, un exemplu în acest sens fiind cooperarea cu librăriile din rețeaua „Cărturești”. Librăria online prezentă pe site-ul editurii, înființată în urmă cu trei ani, se află acum într-un proces de amplă restructurare și regândire a strategiei de promovare și vânzări, urmând ca în scurt timp să capete o înfățișare nouă, interactivă și dinamică în timp real, răspunzând exigențelor unei piețe de carte în continuă evoluție.

Nu în ultimul rând, păstrând exigențele de conținut editorial, editura pregătește noi apariții, semnate de autori prestigioși, personalități ale culturii, învățământului și științei românești, dar și noi colecții și reeditarea unor cărți de succes.

Este un an aniversar pentru Fundația România de Măine, iar ca parte componentă a acestui proiect caracterizat de un dinamism aparte, Editura Fundației România de Măine, se va situa pe aceleași coordonate ale excelenței și culturii de calitate.

Dragoș CIOCĂZAN

APEL PUBLIC pentru declararea Zilei Naționale a Educației Digitale

Comunitatea ONedu România, structura elevilor care militează pentru digitalizarea sistemului educațional, lansează un apel public către parlamentarii României, în vederea adoptării Zilei Naționale a Educației Digitale pe data de 20 noiembrie.

Ziua Națională a Educației Digitale vine ca un plus la digitalizarea sistemului educațional din România, încurajând astfel Ministerul Educației, autoritățile publice locale și organizații non-profit să facă demersuri și activități în această zonă controversată în ultima perioadă.

„Adoptarea unei astfel de zile la nivel național ar arăta că statului încă îi mai pasă de informarea corectă a populației cu privire la ce înseamnă în fapt educația digitală, de ce este importantă digitalizarea sistemului și de ce trebuie investit în acest sector. Vom face toate demersurile necesare pentru ca anul acesta să avem Ziua Națională a Educației Digitale în mod oficial.” a declarat Cosmin Andrei, președintele Comunității ONedu România.

Inițiativa legislativă poate fi vizualizată pe: <http://bit.ly/initiativa-zned>.

Comunitatea ONedu România a organizat anul trecut, în aceeași dată, un eveniment numit Ziua Națională a Educației Digitale, la care au participat mii de persoane din sfera educațională.

*Comunitatea ONedu România este o structură a Asociației Mă Bucur de Viață, cu rol de a oferi resurse gratuite pentru școli, licee și organizații non-profit, prin digitalizare, și pentru a organiza campanii în sensul digitalizării educației, implicării tinerilor în acțiuni de voluntariat și promovarea de proiecte menite să dezvolte comunități.
email: contact@onedu.ro; web: onedu.ro

Opinia
națională

ISSN 1221-4019

ISSN 1841-4265 (online)

www.opinianaționala.ro

www.facebook.com/opinianaționala

Strada Fabricii nr. 46G, sector 6, București

Telefon/fax: 021 316 97 91

Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86, 021 316 97 87,
interioare 168 și 143

e-mail: opinia@spiruharet.ro

TEHNOREDACTARE – Florentina Stemate

Stimați cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației

Opinia națională. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ

este editată de

FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MĂINE

Tiparul executat de

TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI
ROMÂNIA DE MĂINE

Răspunderea
pentru conținutul
textelor publicate
aparține autorilor.

Unde ne sunt absolvenții

Ciprian Eugen ȘTEFĂNESCU este absolvent al Facultății de Marketing și Comerț Exterior, promoția 2000.

„Cursurile urmate la Universitatea *Spiru Haret* au fost fundamentul teoretic al carierei mele. Ulterior, cei doi ani de ucenicie ca asistent universitar la Universitatea *Spiru Haret* și apoi masterand în *Marketing și Comunicare în Afaceri* au îmbogățit cunoștințele deja acumulate și mi-au deschis calea către câștigarea experienței profesionale. Au urmat companii, provocări, piețe internaționale, noi produse, noi servicii, strategii de marketing aplicate, apoi au urmat perfecționări și alte cursuri, networking și, puțin câte puțin, am evoluat în ceea ce sunt astăzi.

Și în prezent mi se întâmplă să fiu invitat să țin prelegeri la universități sau pentru companii ca parte a contractelor de consultanță, însă de fiecare dată îmi amintesc cu mare drag de momentele când intram la seminarii cu studenții de la Universitatea *Spiru Haret* și discutam lucruri atât de interesante, cea mai mare satisfacție a mea fiind faptul că, și la 4-5 ani după reorientarea carierei mele către zona de afaceri, încă mai primeam apeluri de la foștii studenți care îmi mulțumeau pentru diversele sfaturi și idei pe care le formulasem în colaborarea noastră.

Recomand cu încredere Universitatea *Spiru Haret* și chiar în virtutea faptului că piața se confruntă cu o mare inflație de economiști, facultatea pe care am absolvit-o cântărește foarte mult în această piață, aplicațiile practice și studiile de caz aprofundate fiind de un real folos și făcând diferența între învățământul de stat și cel în mediul privat, în cadrul Universității *Spiru Haret*.

Recomand în final Universității *Spiru Haret* să își dedice energia în a crea pachete atractive pentru studenții străini care nu de puține ori m-au abordat în încercarea de a obține mai multe informații privind procedura și documentele necesare înregistrării la studii universitare în România. La nivelul de pregătire și profesionalism al cadrelor didactice din cadrul Universității *Spiru Haret* sunt sigur că se pot preda cu succes cursuri susținute în limba engleză.”

DE CE UNIVERSITATEA SPIRU HARET?

Alege o facultate la Universitatea *Spiru Haret*. Te conving o serie de motive pentru a deveni student haretist!

- Programe de Internship, Voluntariat, Joburi, proiecte start-up
- Workshop-uri, proiecte, conferințe
- Burse ERAMUS
- Platforma e-Learning Blackboard
- Medii de dezvoltare: Institutul Central de Cercetare, Centrul de Formare Profesională, Centre de cercetare științifică ale facultăților, Centrul de Consiliere și Orientare în Carieră, Centrul de limbi străine, Departamentul de Pregătirea Personalului Didactic.
- Stagii de practică în structurile conexe
- Beneficii și discount-uri prin legitimația de student ISIC

Centrul de inovare digitală **WALLACHIA eHUB** vă invită să participați miercuri, 18 februarie 2021, ora 10:00, împreună cu membrii consorțiului, la workshop-ul digital

Digitalizarea proceselor prin BPM, roboți RPA și chatboți AI

Evoluția tehnologică accelerată din ultimii ani a pus la dispoziția companiilor instrumente sofisticate pentru automatizarea și digitalizarea proceselor. Construirea unui spațiu digital virtual în care oamenii și roboții lucrează împreună a devenit azi realitate.

Interfețele conversaționale automate și roboții RPA execută rapid și fără erori activitățile repetitive în timp ce oamenii rezolvă excepțiile, iau decizii și instruiesc roboții. În acest mod compania digitală funcționează 24 h/365 zile și poate oferi produse și servicii de înaltă calitate, la nivel global fără întreruperi sau erori.

Centrul **Wallachia eHub**, ca entitate specializată a regiunii Sud-Muntenia în accelerarea procesului de transformare digitală, își propune prin acest eveniment să informeze partenerii asupra aspectelor esențiale privind modernizarea și eficientizarea proceselor de lucru din companii prin digitalizarea și automatizarea acestora folosind tehnologii avansate.

Evenimentul se adresează în primul rând mediului de afaceri, dar și autorităților publice, precum și cetățenilor interesați în aceste procese.

Agenda evenimentului

- Cuvânt de deschidere:
 - Costin Lianu, președinte **Wallachia eHub**, director general **USH Pro Business** – moderator;
 - Irina Rădulescu, coordonator **Wallachia eHub**.
 - **Digitalizarea proceselor folosind tehnologii low-code** – Cătălin Profir, CEO Encorsa
 - **Automatizarea proceselor cu roboți RPA** – Radu Mărgărit, CIO Encorsa
 - **Automatizarea proceselor cu chatboți AI** – Radu Mărgărit, CIO Encorsa
 - **Automatizarea proceselor cu BPM** – Radu Mărgărit, CIO Encorsa
- Evenimentul se va desfășura online pe platforma **GoToMeeting** în data de 18 februarie 2021, de la ora 10.00 (link acces workshop: <https://global.gotomeeting.com/join/599935621>) Pentru confirmare participare și informații suplimentare: telefon: 0722.596.476; e-mail iri_radulescu@yahoo.com (Rădulescu Irina) sau telefon: 0740.521.967; e-mail clianu@gmail.com (Costin Lianu).

USH Pro Business
Evenimente, Comunicare și Internaționalizare
www.ushprobusiness.ro

Centrul de inovare digitală **Wallachia eHub**, **USH Pro Business** și **Primăria Breaza** au organizat workshop-ul digital

Interoperabilitatea din perspectiva cooperării și standardizării la nivel de unități administrativ-teritoriale locale

Centrul **Wallachia eHub**, ca entitate specializată a regiunii Sud-Muntenia în a accelera procesul de transformare digitală, și-a propus prin acest eveniment să informeze partenerii asupra aspectelor esențiale privind dezvoltarea, îmbunătățirea și promovarea factorilor-cheie de interoperabilitate și a instrumentelor de sprijin, luând în considerare, în același timp, nevoile și prioritățile utilizatorilor finali. Evenimentul s-a adresat mediului de afaceri și autorităților publice, precum și cetățenilor interesați în aceste procese.

În continuarea dezbaterilor anterioare, organizatorii și invitații au tratat interoperabilitatea sub aspectul colaborării UAT-urilor și au răspuns întrebărilor din tematica evenimentului: • Cum evaluăm capacitatea digitală a UAT: aplicații, sisteme, rețele, licențe, personal etc? • Cum reducem excluziunea digitală pentru folosirea tehnologiei digitale? • Cum asigurăm transparența bazată pe digitalizare? • Cum implicăm și angajarea cetățenilor în procesele de planificare strategică, planificare bugetară participativă sau politici de angajare democratică bazată pe tehnologia digitală? • Cum asigurăm alfabetizarea digitală care va dezvolta spiritul gândirii algoritmice și programării cu ajutorul implicării populației școlare, studențești etc? • Cum asigurăm simplificarea administrativă?

De asemenea, Ioana Ștefan, reprezentant Cluster CERMAND, a vorbit despre Transformarea digitală în perioada 2021-2027 și viziuni strategice privind implementarea soluțiilor de interoperabilitate la nivelul administrațiilor publice europene.

Au participat, ca invitați: Bogdan Novac, primarul orașului Breaza, reprezentanți ai Consiliul Județean Prahova, ai UAT, ai **Wallachia eHub**.

Evenimentul s-a desfășurat în mediul online pe platforma **GoToMeeting** în data de 12 februarie 2021, începând cu ora 12.00 (<https://global.gotomeeting.com/join/362757381>)

USH Pro Business
Evenimente, Comunicare și Internaționalizare
www.ushprobusiness.ro

Grădinița **PRIETENII MEI** este locul de poveste unde oamenii mici fac lucruri mari! Hai, fii și tu prietenul lor!

Pentru programarea unei vizionări a grădiniței puteți suna la numerele de telefon 0745.028876, 021.2224642 sau 0739.662770 sau puteți scrie pe adresa de email gradinitaprieteniiimei@gmail.com
Adresa: Bdul Metalurgiei nr.87, sector 4, București
Locurile sunt limitate întrucât sunt respectate toate regulile ce țin de distanțare fizică și număr redus de copii în grupele de preșcolari!
www.gradinitaprieteniiimei.ro

Haideți să recunoaștem: oricât de buni și eficienți, de harnici și atenți au fost în online (atât preșcolarii, cât și cadrele didactice), nimic nu se compară cu revederea și bucuria exprimată odată intrați pe poarta grădiniței! Copiii de la *Prietenii Mei* își iubesc Grădinița pentru că aici ei se simt unici, valorizați, puternici, importanți, liberi, îngrijiți și, mai ales, iubiți!

Grădinița *Prietenii Mei* nu este doar spațiul de joacă perfect pentru orice copil, este spațiul educațional în care copiii învață despre viață, în tot conținutul ei, este locul

de poveste în care eroii sunt prichindeii de astăzi, oamenii mari de mâine!

Copiii au aflat despre *Pictori și opere de artă*, au învățat despre *Compozitori și instrumente muzicale*, au impresionat prin naturalețe, spontaneitate, perspicacitate și cu talentul lor actoricesc în cadrul activității *Teatrul și scena*!

Să vă spunem și despre *Clubul micilor bucătari*?

Imaginile surprinse în timpul activităților vorbesc de la sine despre atmosfera din Grădinița *Prietenii Mei*! Priviți!

VITRALII

Hainele cele goale ale împăratului

Fiecare secol a adus cu sine o schimbare de paradigmă, ceva nou, altfel, care ne-a împins înainte. Și niciodată această schimbare nu a fost pe placul tuturor, nu ne-a luat nimeni de mână să ne treacă drumul, să ne deschidă cu o reverență ușa noii lumi care tocmai se năște. Aproape de fiecare dată a fost vorba despre un brânci zdravăn, o trezire bruscă la realitate. Începând cu Renașterea, care ne-a scos din întunecata Epocă de Mijloc, continuând cu strălucitorul și petrecărețul baroc, trecând prin romantism, anii nebuni, două războaie atroce și secolul vitezei, am ajuns, din ghiont în ghiont, în acest veac care trebuia să fie religios sau să nu fie deloc. Într-un fel, Malraux avea dreptate: cu siguranță, acest secol este religios, doar că zeii se numesc altfel. Am trecut de la luminosul și revoluționarul secol XIX, cu teoriile sale despre afirmarea națiunilor, la un uriaș sistem planetar, un fel de societate tribală globalizată în care sulițele, totemurile și colibele seamănă izbitor unele cu altele.

Întreaga planetă s-a lăsat prinsă într-un dans haotic al formelor fără fond. Arderea etapelor nu mai este un fenomen care durează zeci de ani, ci numai câteva luni: evoluția năucitor de rapidă a tehnologiilor de orice fel nu mai lasă timp de gândire, de reflecție, de cumpănire. Mergi înainte sau riști să fii lăsat în urmă, călcat în picioare, un ciudat arătat cu degetul de cei prea grăbiți să mai vadă sau să înțeleagă că arborii cresc la fel de încet, că Soarele răsare din același loc, că râurile se încăpățânează să curgă tot de la deal la vale. Povestea e acum pe dos: împăratul nu se mai plimbă gol, copleșit de aplauzele și uralele curtenilor, mândru de inexistentele sale haine noi. Tot ce putem vedea de această dată sunt niște haine care se plimbă goale, fără a-l conține pe împărat. O butaforie de doi bani încropită din cărpe ieftine. O formă goală de conținut, pentru că împăratul nu mai este decât un chip topit în mazăga uniformizantă a unui timp care ridică statui mediocrității și ignoranței de orice fel.

Tâlcul vechiului basm rămâne același, numai că acum nu se mai referă la linguirea lașă a unui om, ci la zeificarea formei înșelătoare pe care acesta o capătă prin veșmintele sale. Adulăm o hologramă, ceva ce nu putem atinge. Țesem zi de zi o capcană în care, la un moment dat, propria superficialitate ne va împinge. Momentele de cumpănă, însă, au un mare avantaj: ne trezesc periodic din visul arogant al unei existențe pe care ne închipuim că o ducem așa cum trebuie și ne fac să vedem din nou, limpede, și împăratul și inexistentele sale haine noi.

Dragoș CIOCĂZAN

Au început înscrierile la Astra Film Festival 2021

Se pregătește o nouă ediție a celui mai important festival de film documentar din Europa Centrală și de Est, la Sibiu. Până în data de 15 aprilie, regizorii și producătorii de film documentar din toată lumea își pot înscrie producțiile realizate în anii 2020 și 2021. Programul oficial al festivalului cuprinde trei secțiuni competiționale și o serie de secțiuni curatoriale și programe tematice.

Secțiuni competiționale: *Voci emergente ale documentarului, Europa Centrală & de Est* și secțiunea *România*.

- *Voci emergente ale documentarului*. Sunt eligibile documentare de lungmetraj (cu durata de peste 50 de minute), care au fost finalizate după data de 1 ianuarie 2020 și sunt semnate de autori aflați la primul, al doilea sau cel mult al treilea film.

- *Europa Centrală & de Est*. La această secțiune sunt eligibile documentare de lungmetraj (peste 50 min) finalizate după 1 ianuarie 2020, care abordează problematice specifice blocului ex-comunist.

- *România*. Sunt eligibile documentare finalizate după 1 ianuarie 2020, produse sau coproduse în România sau documentare care abordează problematice specifice României, indiferent de durata acestora.

Pe lângă secțiunile competiționale, programul oficial cuprinde o serie de selecții curatoriale, secțiuni tematice și programe speciale. Înscrierea filmelor se poate face până în data de 15 aprilie. Regulamentul complet poate fi consultat aici: <https://2021.astrafilm.ro/>

Festivalul se va desfășura în două etape. În perioada 27 august-12 septembrie, Astra Film va avea loc în aer liber (27 august-5 septembrie) – cu proiecții de filme și evenimente în aer liber, în spații inedite, și online (6-12 septembrie) – cu proiecții de filme, evenimente și programul dedicat industriei filmului documentar. În perioada 11-16 octombrie va avea loc *Astra Film Junior* – program de inițiere în filmul documentar dezvoltat pentru publicul tânăr și foarte tânăr. Organizatorii spun că, în funcție de reglementările COVID-19 care vor fi în vigoare în perioada preconizată, programul anunțat poate suferi modificări.

„Ediția din 2021 va continua să exploreze noul climat în care se desfășoară evenimentele culturale, așa cum am făcut-o anul trecut, când, practic, am reinventat festivalul și am găsit modalități inedite de a ajunge la publicul nostru fidel și de a atrage public nou. Așa au fost, de exemplu, proiecțiile pe un ecran amplasat între mori de vânt, vizionate din bărci plutind pe lac, în mijlocul miraculosului Muzeu Astra. În acest an, vom veni cu noi surprize, într-o ediție care se va desfășura în aer liber și online, plus mult așteptatul eveniment *Astra Film Junior*, pe care vom fi fericiți să îl reluăm”, a declarat regizorul Dumitru Budrala, directorul Astra Film Festival.

LIMBA ROMÂNĂ E PATRIA MEA

În limba ta

În aceeași limbă
Toată lumea plânge,
În aceeași limbă
Râde un pământ.
Ci doar în limba ta
Durerea poți s-o mângâi,
Iar bucuria
S-o preschimbi în cânt.

În limba ta
Ți-e dor de mama
Și vinul e mai vin,
Și prânzul e mai prânz.
Și doar în limba ta
Poți râde singur,
Și doar în limba ta
Te poți opri din plâns.

Iar când nu poți
Nici plânge și nici râde,
Când nu poți mângâia
Și nici cânta,
Cu-al tău pământ,
Cu cerul tău în față,
Tu taci atunci
Tot în limba ta.

Limba noastră cea Română

Sărut vatra și-al ei nume
Care veșnic ne adună,
Vatra ce-a născut pe lume
Limba noastră cea română.

Cânt a Patriei ființă
Și-a ei rodnică țărână
Ce-a născut în suferință
Limba noastră cea română.

Pre pământ străvechi și magic
Numai dânsa ni-i stăpână:
Limba neamului meu dacic,
Limba noastră cea română.

În al limbilor tezaur
Pururea o să rămână
Limba doinelor de aur,
Limba noastră cea română.

Grigore VIERU

14 februarie 1935

–

18 ianuarie 2009

Istoria de sub pământ

- Un depozit de bronzuri cu 21 de piese a fost descoperit lângă Turda, la Livada (jud. Cluj)

Nu putea să treacă anul 2020 fără o descoperire arheologică importantă la câte bogății ascunde pământul acestei țări! Astfel, în zilele frumoase de început de toamnă, doi turdeni, tată și fiu, au descoperit un tezaur (depozit) din bronz cu 21 de piese având venerabila vârstă de peste 3000 – 3500 de ani. Ei au donat piesele Muzeului de Istorie din Turda.

Este un tezaur descoperit lângă satul Livada. Este compus din piese din bronz, 16 toporașe, două lame și trei formațiuni cărora noi le zicem turte. Astfel de depozite sunt destul de frecvente în Transilvania și în România. Al nostru datează din epoca bronzului târziu. Împreună cu un coleg de la muzeu și cu cei doi descoperitori am fost la locul descoperirii, am văzut groapa din care provine depozitul, am înregistrat locul cu GPS-ul și ne propunem să efectuăm chiar o un mic diagnostic, o mica cercetare preventivă, pentru a clarifica prin săpătură specializată contextul descoperirii. Au o importanță aparte pentru că știm exact locul descoperirii. Putem să efectuăm o mică săpătură arheologică,

pentru a lămuri contextul și de unde provin. Ele nu provin din sit arheologic, a declarat directorul Muzeului de Istorie din Turda, Dan Matei.

Cei doi descoperitori, spre cinstea lor, au făcut un gest frumos, le-au adus și le-au donat muzeului nostru, a mai spus directorul Muzeului de Istorie din Turda, care speră ca și alții să facă la fel. Piese de depozitul de bronzuri au fost descoperite cu un detector de metale autorizat.

Livada (în trecut Șchiopi) este un sat în comuna Petrești de Jos din județul Cluj. La Livada s-au mai descoperit urme ale unor construcții din epoca romană (ziduri de piatră, țigle și cărămizi). Satul Livada (Șchiopi) este menționat în documente încă din anul 1310 cu denumirea *Egres*, apoi la 1348 – *Egrus*, la 1358 – *Egres*, la 1440 – *Poss. Alsoegres* (moșia Agrișu de Jos), 1484 – *Olahegres et Magyar Egres* (Agrișul Românesc și Agrișul Unguresc). În românește apare pentru prima dată la 1733 cu denumirea de *Șchiopi*. Din 1964 se numește *Livada*.

George V. GRIGORE

Surse: cluj24.ro; newsweek.ro; zcj.ro; dcnews.ro; infoziare.ro

Depozitul de bronzuri

Locul descoperirii Depozitului de bronzuri

colectiv – cel mai bun documentar la London Critics' Circle Film Awards

Filmul *colectiv*, regizat de cineastul Alexander Nanău, a fost desemnat cel mai bun documentar la ediția din acest an a galei *London Critics' Circle Film Awards*, organizată pe 7 februarie, în format virtual, informează Agerpres citând revista *Variety*.

colectiv a fost desemnat de Centrul Național al Cinematografiei drept propunerea României la premiile Oscar 2021, la categoria *Cel mai bun lungmetraj internațional*, anterior numită *Cel mai bun film străin*. Este prima oară când un documentar reprezintă propunerea României în competiția pentru premiile Academiei de Film Americane. În plus, distribuitorii americani ai filmului, *Magnolia Pictures* și *Participant*, vor înscrie *colectiv* și la categoria *Cel mai bun documentar*.

CETĂȚEAN EUROPEAN

Reprezentanța UE în România informează:

Verificarea dezinformării ecologice online: în jumătate dintre cazuri folosirea mențiunii „ecologic” nu este întemeiată pe dovezi

• La sfârșitul lunii ianuarie 2021, Comisia Europeană și autoritățile naționale de protecție a consumatorilor au publicat rezultatele unei verificări minuțioase a site-urilor web, un exercițiu care se efectuează în fiecare an pentru a se identifica încălcări ale legislației UE în materie de protecție a consumatorilor pe piețele online. Anul acesta, pentru prima dată, verificarea s-a axat pe dezinformarea ecologică, denumită și „greenwashing”, practică prin care întreprinderile susțin că fac mai mult pentru mediu decât fac în realitate.

În cadrul acestei verificări s-a analizat folosirea mențiunii „ecologic” în diverse sectoare de activitate, cum ar fi confecțiile, produsele cosmetice și echipamentele de uz casnic. Autoritățile naționale de protecție a consumatorilor au avut motive să creadă că, în 42 % din cazuri, afirmațiile în acest sens au fost exagerate, false sau înșelătoare, acestea putând fi calificate drept practici comerciale neloiale în temeiul normelor UE. Amploarea dezinformării ecologice a crescut, pe fondul tendinței consumatorilor de a alege produse ecologice.

Principalele constatări

După o verificare mai amplă, Comisia și autoritățile de protecție a consumatorilor s-au oprit asupra unui număr de 344 de afirmații aparent înșelătoare, pe care le-au analizat în detaliu, și au constatat că:

- În mai mult de jumătate din cazuri, comerciantul nu a furnizat suficiente informații astfel încât consumatorii să poată aprecia exactitatea afirmațiilor.
- În 37 % din cazuri s-au folosit afirmații vagi și generale, cum ar fi „eco-responsabil”, „ecologic”, „durabil”, care urmăreau să le ofere consumatorilor impresia nefondată că un produs nu are impact negativ asupra mediului.
- În plus, în 59 % din cazuri, comerciantul nu a furnizat dovezi ușor de verificat în sprijinul afirmației făcute.

În cadrul evaluărilor globale efectuate de autorități, s-a constatat că, luând în considerare diverși factori, în 42 % din cazuri au existat motive să se creadă că afirmațiile ar putea fi false sau înșelătoare și, prin urmare, că ar putea constitui o practică comercială neloială în temeiul *Directivei privind practicile comerciale neloiale*.

Context

Acțiunea de verificare minuțioasă presupune efectuarea simultană a unui set de verificări pe diferite site-uri web pentru a identifica încălcări ale legislației UE în materie de protecție a consumatorilor într-un anumit sector. În acest an, acțiunea s-a axat pe întreprinderile care pretind că vând produse ecologice. Acest tip de verificări sunt coordonate de Comisia Europeană și sunt efectuate anual de autoritățile naționale de asigurare a respectării legii din UE, care formează *Rețeaua de cooperare pentru protecția consumatorilor*.

Verificarea site-urilor web cu accent pe dezinformarea ecologică este una dintre inițiativele pe care Comisia le întreprinde pentru a le permite consumatorilor să facă alegeri mai durabile. O altă inițiativă este angajamentul privind consumul verde (*Green Consumption Pledge*), pe care comisarul Reynders a lansat-o la 25 ianuarie 2021, precum și o *propunere legislativă menită să responsabilizeze consumatorii în tranziția ecologică* printr-o mai bună informare cu privire la durabilitatea produselor și o mai bună protecție împotriva anumitor practici, cum ar fi dezinformarea ecologică și obsolescența timpurie. Va urma și o *propunere legislativă privind folosirea mențiunii „ecologic”* utilizând metodele care se bazează pe amprenta de mediu.

Ca parte a strategiei sale *De la fermă la consumator*, Comisia va propune un model obligatoriu armonizat de etichetare nutrițională pe partea frontală a ambalajelor produselor alimentare, astfel încât consumatorii să aleagă în cunoștință de cauză alimente sănătoase și durabile. Pentru unele aparate de uz casnic, eticheta energetică a UE oferă deja o indicație clară și simplă a eficienței energetice a produselor, ceea ce ajută consumatorii să facă economii la factura de energie și reduce în același timp emisiile de gaze cu efect de seră în întreaga UE.

Potrivit unei recente *anchete de monitorizare a pieței de consum*, 78 % dintre consumatori au considerat că impactul probabil asupra mediului al aparatelor de uz casnic este un criteriu foarte important sau destul de important atunci când aleg un produs.

Planul european de combatere a cancerului: o nouă abordare a UE în materie de prevenire, de tratament și de îngrijire

• În ajunul *Zilei mondiale de luptă împotriva cancerului*, în 3 februarie, Comisia Europeană a prezentat *Planul european de combatere a cancerului* – o prioritate majoră în domeniul sănătății a Comisiei și un pilon esențial al unei *uniuni europene a sănătății* puternice. Având ca punct de plecare noi tehnologii, cercetare și inovare, Planul de combatere a cancerului stabilește o nouă abordare a UE în materie de prevenire, de tratament și de îngrijire în domeniul cancerului. Acest plan va aborda întregul parcurs al bolii, de la prevenire la calitatea vieții pacienților bolnavi de cancer și a persoanelor care au supraviețuit acestei boli, concentrându-se asupra acțiunilor în cazul cărora UE poate genera cea mai mare valoare adăugată.

Planul european de combatere a cancerului va fi sprijinit prin acțiuni care acoperă mai multe domenii de politică, de la ocuparea forței de muncă, educație, politică socială și egalitate, trecând prin domeniile comercializării, agriculturii, energiei, mediului și climei, până la transporturi, politica de coeziune și impozitare.

Patru domenii principale de acțiune

Planul de combatere a cancerului este structurat în jurul a patru domenii principale de acțiune, cu 10 inițiative emblematiche și numeroase acțiuni de sprijin. Acest plan va fi pus în aplicare cu ajutorul întregii game de instrumente de finanțare ale Comisiei, pentru acțiunile de combatere a cancerului fiind alocat special un quantum total de 4 miliarde EUR, inclusiv din partea programelor UE pentru sănătate, *Orizont Europa* și *Europa digitală*.

• **Prevenirea** prin acțiuni care abordează principalii factori de risc precum tutunul (cu scopul de a se asigura faptul că, până în 2040, mai puțin de 5 % din populație consumă tutun), consumul nociv de alcool, poluarea mediului și substanțele periculoase. În plus, o campanie intitulată *HealthyLifestyle4All (Un mod de viață sănătos pentru toți)* va promova o alimentație sănătoasă și activitatea fizică. Pentru a preveni tipurile de cancer cauzate de infecții, obiectivul Planului de combatere a cancerului este ca, până în 2030, cel puțin 90 % din populația țintă a UE de fete să fie vaccinată și să se sporească în mod semnificativ gradul de vaccinare a băieților.

• **Depistarea timpurie** a cancerului prin îmbunătățirea calității diagnosticelor și a accesului la acestea și prin sprijinirea statelor membre pentru a se asigura faptul că, până în 2025, 90 % din populația UE care se califică pentru screeningul de cancer la sân, de col uterin și colorectal beneficiază de această formă de depistare. Pentru a susține realizarea acestui obiectiv, va fi propus un nou program de screening pentru cancer, sprijinit de UE.

• **Diagnosticarea și tratamentul** prin acțiuni menite să asigure o îngrijire mai bine integrată și cuprinzătoare în domeniul cancerului și abordarea accesului inegal la îngrijiri

și la medicamente de calitate. Până în 2030, 90 % dintre pacienții eligibili ar trebui să aibă acces la centre oncologice integrate naționale, conectate prin intermediul unei noi rețele la nivelul UE. În plus, până la sfârșitul anului 2021 va fi lansată o nouă inițiativă intitulată „Diagnostic și tratament al cancerului pentru toți”, pentru a contribui la îmbunătățirea accesului la diagnostice și tratamente inovatoare în domeniul cancerului, iar Inițiativa europeană pentru înțelegerea cancerului (UNCAN.eu) va ajuta la identificarea persoanelor expuse unui risc ridicat de a dezvolta forme comune de cancer.

• **Îmbunătățirea calității vieții** pentru pacienții bolnavi de cancer și pentru persoanele care au supraviețuit acestei boli, inclusiv reabilitarea, posibila reparație a tumorilor, bolile metastatice și măsurile de sprijinire a integrării sociale și a reintegrării la locul de muncă. Va fi lansată o inițiativă intitulată *O viață mai bună pentru pacienții bolnavi de cancer*, care se va concentra asupra îngrijirii ulterioare.

În plus, pentru a sprijini noile tehnologii, cercetarea și inovarea, va fi lansat un nou *Centru de cunoștințe privind cancerul*, care va contribui la coordonarea inițiativelor științifice și tehnice legate de cancer la nivelul UE. Va fi instituită o *inițiativă europeană privind imagistica în domeniul cancerului*, cu scopul de a sprijini dezvoltarea unor noi instrumente asistate de calculator pentru îmbunătățirea medicinei personalizate și a soluțiilor inovatoare.

Se va acorda o atenție deosebită copiilor, prin lansarea *inițiativei Ajutorarea copiilor cu cancer*, pentru a se asigura accesul copiilor la servicii rapide și optime de depistare, de diagnosticare, de tratament și de îngrijire. În fine, pentru identificarea tendințelor, a disparităților și a inegalităților dintre statele membre și dintre regiuni, în 2021 va fi creat un *registru privind inegalitățile în domeniul cancerului*.

Context

În 2020, 2,7 milioane de persoane din Uniunea Europeană au fost diagnosticate cu această boală și alte 1,3 milioane de persoane și-au pierdut viața din această cauză.

(...) Pe lângă faptul că afectează grav viața pacienților și a persoanelor din jurul lor, cancerul are un impact enorm asupra sistemelor noastre de sănătate, asupra economiei noastre și asupra societății în ansamblu. Se estimează că impactul economic global al cancerului în Europa va depăși 100 de miliarde EUR anual.

În lipsa unor măsuri concludente, se estimează că, până în 2035, numărul cazurilor de cancer va crește cu aproape 25 %, acesta devenind principala cauză de deces în UE. În plus, pandemia de COVID-19 a afectat grav activitățile de îngrijire în domeniul cancerului, perturbând tratamentele, întârziind stabilirea diagnosticului și vaccinarea și afectând accesul la medicamente.

Ajutor de stat: Investigație aprofundată cu privire la măsurile de sprijin acordate de România societății CE Oltenia

CE Oltenia, producător de energie electrică pe bază de lignit deținut majoritar de stat, se confruntă cu dificultăți financiare. Ca urmare a unui ajutor temporar pentru salvare acordat de România societății, după ce a fost aprobat de Comisie în temeiul normelor UE privind ajutoarele de stat în februarie 2020, România a notificat Comisiei, la 4 decembrie 2020, un plan de restructurare a societății CE Oltenia.

Planul de restructurare prevede un sprijin de aproximativ 2 miliarde EUR (9,93 miliarde RON) pentru CE Oltenia, din care 1,33 miliarde EUR (6,48 miliarde RON) reprezintă sprijin public din partea statului român, sub formă de granturi și de împrumuturi (inclusiv împrumutul pentru salvare în valoare de 251 de milioane EUR pe care CE Oltenia nu l-a rambursat). Suma rămasă ar urma să fie acoperită din fondurile UE, mai precis dintr-un grant acordat prin Fondul pentru modernizare, pentru care România ar urma să solicite finanțare.

Normele UE privind ajutoarele de stat, în special *Orientările Comisiei privind ajutoarele pentru salvare și restructurare*, permit statelor membre să sprijine, în anumite condiții stricte, întreprinderile aflate în dificultate. Mai precis, se poate acorda ajutor pentru o perioadă de până la șase luni (*ajutor pentru salvare*). După această perioadă, fie ajutorul trebuie să fie rambursat, fie statul membru trebuie

să notifice Comisiei un plan de restructurare pentru ca ajutorul să fie aprobat (*ajutor de restructurare*). Planul trebuie să asigure faptul că viabilitatea întreprinderii poate fi restabilită fără niciun alt sprijin din partea statului, că aceasta contribuie într-o măsură adecvată la costurile de restructurare și că denaturările concurenței generate de ajutor sunt eliminate cu ajutorul unor măsuri de compensare care includ, în special, măsuri structurale.

În acest stadiu, Comisia are îndoeli cu privire la faptul că planul de restructurare și ajutorul pentru sprijinirea acestuia ar îndeplini condițiile prevăzute în orientări.

Investigația aprofundată a Comisiei va examina în special:

- dacă planul de restructurare propus poate restabili viabilitatea pe termen lung a societății CE Oltenia într-un interval de timp rezonabil fără continuarea ajutorului de stat;
- dacă CE Oltenia sau investitorii ar urma să contribuie suficient la costurile de restructurare, asigurându-se astfel că planul de restructurare nu se bazează în principal pe finanțare publică și că ajutorul este proporțional și
- dacă planul de restructurare ar urma să fie însoțit de măsuri adecvate de limitare a denaturărilor concurenței create de ajutor.

Comisia își va continua investigațiile pentru a afla dacă îndoilele sale inițiale se confirmă. Deschiderea unei investigații oferă României și părților terțe interesate posibilitatea de a prezenta observații și nu anticipează rezultatul acesteia. Versiunea neconfidențială a deciziei va fi disponibilă cu numărul de caz SA.59974 în *Registrul ajutoarelor de stat*, pe site-ul web al Comisiei privind *concurența*, de îndată ce vor fi fost soluționate eventualele probleme legate de confidențialitate.

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capacitate Administrativă 2014-2020!
Axa Prioritară: Administrație publică și sistem judiciar accesibile și transparente
Denumirea Proiectului: INFOLex (POCA/491/126354)

Politicile naționale privind educarea copiilor cu nevoi speciale în unele state ale Uniunii Europene

CONSIDERAȚII GENERALE (II)

Pe lângă integrarea individuală există pe plan mondial și foarte multe școli pentru copiii dislexici, cele mai multe în Statele Unite (de exemplu: *Landmark School* din Massachusetts, *Prentice School* din Orange County, *Gow School* și *Kildonan School* din New York, *Westmark School* din California, *Eton Academy* din Michigan, *Glenforest School* din South Carolina, *The Briarwood School*, *Shelton School* și *Odyssey School* din Texas) sau Canada (*Gap Academy* și *Dunblaine School* din Toronto), Europa (*Scoala Internațională Eerde* din Olanda, *The Moat School* din Londra, *Mark College* din Marea Britanie) etc. Caracteristicile acestor școli sunt următoarele (<http://dislexic.ro/despre-dislexie/informatii-utile/legislatie-internationale/>):

- mediu școlar adaptat nevoilor copiilor dislexici (dyslexia-friendly schools);
- clase cu un număr mic de elevi (8-10 elevi sau chiar 5-7 elevi);
- în unele școli fiecare elev învață după un plan de învățământ personalizat;
- în alte școli copiii învață mai multe discipline în concordanță cu planul de învățământ național (curriculum), dar într-o ambianță de învățare înțelegătoare și sistematică, folosind metode adecvate de învățare, iar dacă este cazul, se aplică un plan de învățământ individualizat;
- metode de predare adecvate pentru copiii dislexici care iau în considerare diferențele stiluri de învățare ale copiilor, conform principiului: „Dacă ei nu înțeleg cum le învățăm noi, atunci le învățăm în modul în care ei înțeleg”;
- clase de studiu bine dotate, cu materiale didactice speciale;
- asigurarea terapiilor specifice: terapie logopedică, psihoterapie, kinetoterapie;
- echipa de specialiști este formată din: logopezi, psihologi, kinetoterapeuți, pedagogi, toți formați în domeniul dislexiei;
- activități extracurriculare, dezvoltând personalitatea și talentele copiilor;
- fonduri pentru asigurarea nevoilor speciale;
- accent pe creșterea stimei de sine al copiilor dislexici, pe valorizarea acestor copii;
- diferențele individuale sunt recunoscute și valorizate.

Dislexia este asimilată problemelor copiilor cu nevoi speciale, ale căror drepturi sunt cel mai des reglementate prin intermediul legilor destinate educației, egalității de șanse sau discriminării.

Potrivit UNICEF (<https://www.unicef.org/disabilities/>), copiii cu dizabilități reprezintă unul dintre cele mai marginalizate și excluse grupuri din societate. Confruntându-se cu discriminarea zilnică sub forma atitudinilor negative, a lipsei unor politici și a unei legislații adecvate, ei sunt efectiv excluși de la valorificarea drepturilor lor la asistență medicală, educație și chiar supraviețuire. Estimările sugerează că în lume există cel puțin 93 de milioane de copii cu dizabilități, dar numărul acestora ar putea fi mult mai mare. Ei sunt adesea susceptibili de a fi printre cei mai săraci membri ai populației.

Protecția drepturilor copiilor cu dizabilități este o parte integrantă a Convenției privind drepturile copilului (CRC) (Convenția privind drepturile copilului adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989 și ratificată de România prin Legea nr. 18/1990, publicată în Monitorul Oficial nr. 109 din 28 septembrie 1990 și republicată în Monitorul Oficial nr. 314 din 13 iunie 2001), care reprezintă primul tratat internațional care recunoaște în mod explicit drepturile copiilor cu dizabilități. Art.23 al Convenției prevede că statele părți recunosc că pentru copiii handicapați fizic și mental trebuie să se asigure o viață împlinită și decentă, în condiții care să le garanteze demnitatea, să le favorizeze autonomia și să le faciliteze participarea activă la viața comunității.

De asemenea, statele părți recunosc dreptul copiilor handicapați de a beneficia de îngrijiri speciale și încurajează și asigură, în măsura resurselor disponibile, la cerere, copiilor handicapați care îndeplinesc condițiile prevăzute și celor care îi au în îngrijire, un ajutor adaptat situației copilului și situației părinților sau a celor cărora le este încredințat. Recunoscând nevoile speciale ale copiilor handicapați, ajutorul acordat va fi gratuit ori de câte ori acest lucru este posibil, ținând seama de resursele financiare ale părinților sau ale celor care îi au în îngrijire și va fi destinat asigurării accesului efectiv al copiilor handicapați la educație, formare profesională, servicii medicale, recuperare, pregătire în vederea ocupării unui loc de muncă, activități recreative, de o manieră care să asigure deplina integrare socială și dezvoltare individuală a copiilor, inclusiv dezvoltarea lor culturală și spirituală.

Art. 28 al Convenției privind drepturile copilului prevede că statele părți recunosc dreptul copilului la educație și, în vederea asigurării exercitării acestui drept în mod progresiv și pe baza egalității de șanse, în special, statele membre vor avea obligația: a) de a asigura învățământul primar obligatoriu

și gratuit pentru toți; b) de a încuraja crearea diferitelor forme de învățământ secundar, atât general, cât și profesional și de a le pune la dispoziția tuturor copiilor și de a permite accesul tuturor copiilor la acestea, de a lua măsuri corespunzătoare, cum ar fi instituirea gratuității învățământului și acordarea unui ajutor financiar în caz de nevoie; c) de a asigura tuturor accesul la învățământul superior, în funcție de capacitatea fiecăruia, prin toate mijloacele adecvate; d) de a pune la dispoziție copiilor și de a permite accesul acestora la informarea și orientarea școlară și profesională; e) de a lua măsuri pentru încurajarea frecvenței cu regularitate a școlii și pentru reducerea ratei abandonului școlar.

Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități (CRPD - *Convention on the Rights of Persons with Disabilities*), adoptată la New York de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 13 decembrie 2006, deschisă spre semnare la 30 martie 2007, a fost semnată de România la 26 septembrie 2007 și ratificată prin Legea nr. 221/2010 (Publicată în Monitorul Oficial nr. 792 din 26 noiembrie 2010). La 10 ianuarie 2011 Uniunea Europeană a ratificat Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități, devenind prima organizație internațională parte oficială la Convenție.

Convenția este menită să asigure ca persoanele cu dizabilități să își poată exercita drepturile în condiții de egalitate cu toți ceilalți cetățeni, iar pentru UE, aceasta înseamnă să asigure ca toată legislația, politicile și programele la nivelul UE să fie conforme cu prevederile Convenției, în limita competențelor UE. Țările care au ratificat Convenția ar trebui să ia măsuri în următoarele domenii: accesul la educație, ocuparea forței de muncă, transport, infrastructuri și clădiri deschise accesului public, acordarea dreptului de vot, îmbunătățirea participării politice și asigurarea capacității juridice depline a tuturor persoanelor cu dizabilități.

Articolul 7 consacrat special copiilor cu dizabilități prevede că statele-părți trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că minorii cu dizabilități se bucură pe deplin de toate drepturile și libertățile fundamentale ale omului, în condiții de egalitate cu ceilalți copii. În toate acțiunile care privesc copiii cu dizabilități, va fi luat în considerare cu prioritate interesul superior al copilului. De asemenea, statele-părți trebuie să asigure copiilor cu dizabilități dreptul de a-și exprima liber opiniile în toate aspectele care îi privesc, ținând seamă de opiniile lor în funcție de vârstă și gradul de maturitate, în condiții de egalitate cu ceilalți copii, iar în realizarea acestui drept, să li se asigure asistența adecvată dizabilității și vârstei.

În ceea ce privește educația, articolul 24 afirmă că recunoscând dreptul persoanelor cu dizabilități la educație fără discriminare și cu respectarea principiului egalității de șanse, statele părți trebuie să asigure un sistem educațional incluziv la toate nivelurile, precum și formarea continuă, îndreptată spre:

(a) dezvoltarea pe deplin a potențialului uman, a simțului demnității și a propriei valori, consolidarea respectului pentru drepturile și libertățile fundamentale ale omului și pentru diversitatea umană;

(b) dezvoltarea personalității, talentelor și creativității proprii persoanelor cu dizabilități, precum și a abilităților lor mentale și fizice, la potențial maxim;

(c) de a da posibilitatea persoanelor cu dizabilități să participe efectiv la o societate liberă.

În îndeplinirea acestui drept, statele părți se vor asigura că: (a) persoanele cu dizabilități nu sunt excluse din sistemul educațional pe criterii de dizabilitate, iar copiii cu dizabilități nu sunt excluși din învățământul primar gratuit și obligatoriu sau din învățământul secundar din cauza dizabilității;

(b) persoanele cu dizabilități au acces la învățământ primar incluziv, de calitate și gratuit și la învățământ secundar, în condiții de egalitate cu ceilalți, în comunitățile în care trăiesc;

(c) se asigură adaptarea rezonabilă a condițiilor la nevoile individuale („adaptare rezonabilă”, în viziunea Convenției, înseamnă modificările și ajustările necesare și adecvate, care nu impun un efort disproporționat sau nejustificat atunci când este necesar într-un caz particular, pentru a permite persoanelor cu dizabilități să se bucure sau să-și exercite, în condiții de egalitate cu ceilalți, toate drepturile și libertățile fundamentale ale omului);

(d) persoanele cu dizabilități primesc sprijinul necesar, în cadrul sistemului educațional, pentru a li se facilita o educație efectivă;

(e) se iau măsuri eficiente de sprijin individualizat în amenajarea mediului care să maximizeze progresul școlar și socializarea în conformitate cu obiectivul de integrare deplină.

Pentru a sprijini exercitarea acestui drept, se impune ca statele-părți să ia măsurile adecvate pentru angajarea de profesori, inclusiv profesori cu dizabilități, calificați în limbajul mimico-gestual și/sau Braille, și pentru formarea profesioniștilor și personalului care lucrează la toate nivelurile educaționale. O astfel de formare presupune cunoașterea problematicii dizabilității și utilizarea modalităților, mijloacelor și formatelor augmentative și alternative adecvate de comunicare, a tehnicilor și materialelor educaționale potrivite pentru susținerea persoanelor cu dizabilități.

De asemenea, statele părți trebuie să asigure ca persoanele cu dizabilități să poată avea acces la învățământ superior, formare vocațională, educație pentru adulți și formare continuă, fără discriminare și în condiții de egalitate cu ceilalți. În acest scop, statele părți se vor asigura că persoanelor cu dizabilități li se oferă adaptări adecvate.

Potrivit estimărilor Organizației Mondiale a Sănătății (<http://www.who.int/en/news-room/fact-sheets/detail/disability-and-health>), peste un miliard de oameni trăiesc cu o anumită formă de dizabilitate, adică aproximativ 15% din populația lumii.

În anul 2011, Organizația Mondială a Sănătății a publicat Raportul mondial privind dizabilitatea („World Report on Disability”, publicat de Organizația Mondială a Sănătății în 2011, ediția în limba română tipărită în 2012, la București, ISBN 978-973-0-13597-8), în care se afirmă că dizabilitatea este parte a condiției umane și statistic, aproximativ un miliard de oameni din lume trăiesc cu dizabilități, din care cel puțin 1 din 10 fiind copii și 80% trăiesc în țările în curs de dezvoltare. Copiii cu dizabilități au mai puține șanse să înceapă școala, iar dacă nu o fac, este puțin probabil să treacă la școala secundară. Accesul la școală pentru copiii cu dizabilități este adesea limitat de lipsa de înțelegere a nevoilor lor, de lipsa de instruire a profesorilor, de sprijinirea cursurilor de învățare și de facilități.

Dea altfel, aproape oricine va avea parte la un moment dat în viața de o dizabilitate temporară, iar cei care ajung la vârste înaintate vor trece prin momente tot mai dese de dificultăți de funcționare. Majoritatea familiilor mari au un membru cu dizabilitate, și multe persoane care nu au dizabilități își asumă responsabilitatea de a sprijini și de a avea grijă de rudele și prietenii lor cu dizabilități. Fiecare epocă s-a confruntat cu chestiunea morală și politică legată de cum ar fi mai bine să includă și să sprijine persoanele cu dizabilități. Această chestiune va deveni tot mai acută pe măsură ce demografia societăților se schimbă și tot mai mulți oameni ajung la o vârstă înaintată.

Reacțiile la dizabilitate s-au schimbat începând cu anii 1970, declanșate în mare parte de auto-organizarea persoanelor cu dizabilități și de tendința crescândă de a vedea dizabilitatea ca pe o chestiune care ține de drepturile omului. Din punct de vedere istoric, persoanele cu dizabilități au fost în mare parte îngrijite prin oferirea unor soluții care le segregau, cum ar fi instituții rezidențiale și școli speciale. În prezent politicile s-au schimbat în sensul unei includeri sociale și educaționale, iar soluțiile concentrate pe partea medicală au cedat în fața unor abordări mai interactive care recunosc faptul că persoanele sunt dizabitate atât de factori de mediu cât și de propriile corpuri. Inițiativele naționale și internaționale – cum ar fi *Regulile standard ale Națiunilor Unite cu privire la egalizarea șanselor pentru persoanele cu dizabilități* – au înglobat drepturile omului în cazul persoanelor cu dizabilități, culminând în 2006 cu adoptarea de către Națiunile Unite a Convenției cu privire la drepturile persoanelor cu dizabilități (CRPD) (idem, p.3).

Preambulul la CRPD recunoaște faptul că dizabilitatea este „un concept care evoluează”, dar și subliniază faptul că „dizabilitatea rezultă din interacțiunea dintre persoanele cu dizabilități și bariere de atitudine și de mediu care le împiedică participarea totală și efectivă în societate pe baze egale cu ceilalți”. Definirea dizabilității ca interacțiune înseamnă că „dizabilitatea” nu este un atribut al persoanei. Pot exista progrese cu privire la îmbunătățirea participării sociale prin rezolvarea barierelor care împiedică persoanele cu dizabilități să participe la viața de zi cu zi.

Raportul mondial privind dizabilitatea (ibidem, p.5) precizează că în ceea ce privește înțelegerea și măsurarea dizabilității, Clasificarea Internațională a Funcționării, Dizabilității și Sănătății (ICF) a adus progrese importante. Aceasta a fost elaborată în cadrul unui proces îndelungat care a implicat participarea unor cadre universitare, medici și cel mai important, al persoanelor cu dizabilități.

Va urma.

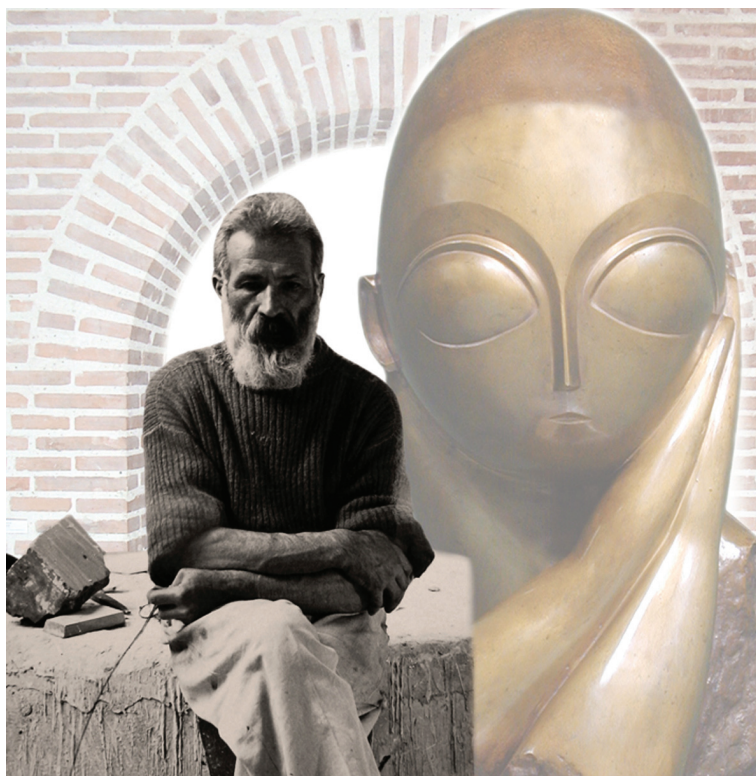
Expert media Florin FĂINIȘI

INFOLex
POCA/491/126354
www.infolex.snsr.ro

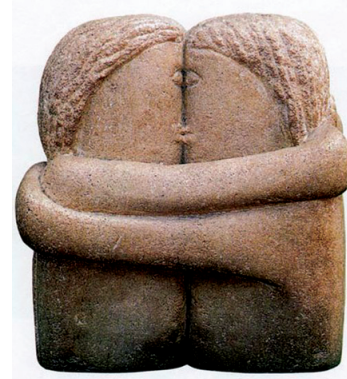

www.poca.ro

145 DE ANI DE LA NAȘTEREA LUI CONSTANTIN BRÂNCUȘI

El mai mare sculptor român, părintele sculpturii moderne, cum a mai fost numit, și una dintre cele mai importante figuri artistice ale secolului XX – acesta ar fi numele sinonim cu cel al lui Constantin Brâncuși, românul care și-a iubit țara dincolo de moarte. A fost ales postum membru al Academiei Române. Francezii și americanii îl desemnează, cel mai adesea, doar prin numele de familie, pe care îl scriu fără semne diacritice, Brancusi, pronunțându-l după regulile de pronunțare ale limbii franceze.

Așa e arta: tinerele fără bătrânele și viață fără de moarte

Născut la 19 februarie 1876, la Hobița, Gorj, sat în care oamenii își asigurau traiul din *cioplitul lemnului*, Constantin era al șaselea copil al lui Radu Nicolae Brâncuși și Maria Brâncuși. Prima clasă primară a făcut-o la Peștișani, apoi a continuat școala la Brădiceni. În Craiova, în timp ce lucra ca ucenic, își face cunoscută îndemânarea la lucrul manual prin construirea unei viori din materiale găsite în prăvălie. El este înscris apoi, cu bursă, la Școala de Arte și Meserii din Craiova (1894 - 1898). Vine la București unde absolvă Școala de Belle Arte, în 1902. Obține premii cu diverse sculpturi. În 1903 primește prima comandă a unui monument public, bustul generalului medic Carol Davila, care a fost instalat la Spitalul Militar; bustul reprezintă singurul monument public al lui Brâncuși din București. Acest bust a fost comandat de un consiliu format de fostul său profesor Dimitrie Gerota, pentru a îl ajuta pe Brâncuși să plătească drumul până la Paris. Înfuriat de inabilitatea consiliului de recepție de a înțelege sculptura, Brâncuși pleacă fără a primi a doua jumătate a banilor necesari plecării sale spre Franța, decidând să parcurgă drumul către Paris pe jos. Drumul din București spre Paris l-a dus mai întâi prin Hobița, unde și-a luat rămas bun de la mama sa.

Și-a continuat drumul, oprindu-se în Viena pentru o perioadă, timp în care a lucrat la un atelier ca decorator de mobilier. Din Viena a plecat, în 1904, spre München, dar, după șase luni, o pornește pe jos prin Bavaria și Elveția și până la Langres, în Franța. Ultima bucată a drumului o parcurge cu trenul. În 1905 reușește la concursul de admitere la prestigioasa *École Nationale Supérieure des Beaux-Arts*, unde lucrează în atelierul lui Antonin Mercié, până în 1906 când, atingând limita de vârstă, părăsește școala. Refuză să lucreze ca practician în atelierul lui Auguste Rodin, rostind cuvintele devenite celebre: *Rien ne pousse a l'ombre des grands arbres (La umbra marilor copaci nu crește nimic)*.

Constantin Brâncuși a expus pentru prima dată la *Société Nationale des Beaux-Arts* și la *Salon d'Automne* din Paris în 1906. Creează, în 1907, prima versiune a *Sărutului*, temă pe care o va relua sub diferite forme până în 1940, culminând cu *Poarta Sărutului*, parte a Ansamblului Monumental din Târgu-Jiu. În 1907 închiriază un atelier în Rue de Montparnasse și intră în contact cu avangarda artistică pariziană, împrietenindu-se cu Guillaume Apollinaire, Fernand Léger, Amedeo Modigliani, Marcel Duchamp. A început lucrul la *Rugăciunea*, o comandă pentru un monument funerar, ce va fi expusă în Cimitirul *Dumbrava* de la Buzău. În 1909 revine, pentru scurt timp, în România și participă la *Expoziția oficială de pictură, sculptură și arhitectură*. Până în 1914, participă cu regularitate la expoziții colective din Paris și București, inaugurând ciclurile *Păsări Măiestre*, *Muza adormită*, *Domnișoara Pogany*. În 1914, Brâncuși deschide prima expoziție în Statele Unite ale Americii la *Photo Secession Gallery* din New York City, care provoacă o enormă senzație. Colecționarul american John Quinn îi cumpără mai multe sculpturi. În același

an, ministrul de interne al României respinge proiectul monumentului lui Spiru Haret, comandat cu un an înainte. Brâncuși va păstra lucrarea în atelier și o va intitula *Fântâna lui Narcis*. În 1915, începe să execute primele lucrări în lemn, printre care *Cariatide* și *Fiul risipitor*. La 30 noiembrie 1924, expune la Prima expoziție internațională a grupării „Contemporanul” din București. Doi ani mai târziu, la *Wildenstein Galleries*, din New York, se deschide cea de-a doua expoziție personală a sa. Până în 1940, activitatea creatoare a lui Brâncuși se desfășoară în toată amploarea ei. Operele sale de seamă din ciclul *Păsărea în văzduh*, ciclul *Ovoidului*, precum și sculpturile în lemn datează din această perioadă. În același timp, Brâncuși participă la cele mai importante expoziții colective de sculptură din Statele Unite ale Americii, Franța, Elveția, Olanda și Anglia.

Activitatea cotidiană a lui Brâncuși de-a lungul celor patruzeci de ani de după 1916 se restrânge în atelierul sau din *Impasse Ronsin*. Chiar și adresa sugerează că se contopise cu natura, într-un colț al acesteia, făcându-i-se un portret-descriere în 1927 – „un om care a pătruns esența lucrurilor, un egal printre pietre, arbori, oameni, fiare și plante, niciodată mai presus sau departe de ele”. Îmbrăcat permanent în alb și încălțat cu saboți de lemn, Brâncuși și-a creat o atmosferă tipic tradițional românească în inima Parisului. Muzeul Național de Artă Modernă din Paris (*Centre Pompidou*) are un număr important de lucrări ale lui Brâncuși, lăsate prin testament moștenire României, dar acceptate cu bucurie de Franța, împreună cu tot ce se afla în atelierul său, după refuzul guvernului comunist al României anilor 1950 de a accepta lucrările lui Brâncuși după moartea sculptorului. În România, în epoca realismului socialist, Brâncuși a fost contestat ca unul din reprezentanții *formalismului burghez cosmopolit*. Totuși, în decembrie 1956, la Muzeul de Artă al Republicii din București, s-a deschis prima expoziție personală Brâncuși din Europa. Abia în 1964 Brâncuși a fost *redescoperit* în România ca un geniu național și, în consecință, Ansamblul monumental de la Târgu-Jiu, cu *Coloana (recunoștinței) fără sfârșit*, *Masa tăcerii* și *Poarta sărutului*, a putut fi amenajat și îngrijit, după ce fusese lăsat în paragină un sfert de veac și fusese foarte aproape de a fi fost dărâmat. (Istoria s-a cam repetat și după 1989. Acum există un proiect din 2020 privind „intervenția de urgență asupra componentelor artistice din piatră din cadrul Ansamblului monumental *Calea Eroilor*”)

La moartea sa, în 1957, statul român a refuzat să primească moștenirea lăsată de Brâncuși – atelierul său parizian –, considerându-l pe sculptor un reprezentant al burgheziei decadente. Atelierul lui Brâncuși a revenit statului francez.

Au apărut în toate părțile lumii peste 50 de cărți și monografii și mii de articole și studii despre Constantin Brâncuși, determinând în mod decisiv locul lui ca artist genial și chiar ca unul dintre cei mai mari creatori ai tuturor timpurilor (Jean Cassou).

Ce au spus și mai spun încă personalități culturale ale lumii despre marele sculptor:

- Brâncuși a fost acela care a eliberat sculptura de tot ceea ce era de prisos și ne-a redat conștiința formei pure. Pentru a atinge acest țel, Brâncuși s-a concentrat asupra formelor simple și directe. Opera lui Brâncuși, în afară de valoarea ei proprie, are o importanță istorică în dezvoltarea sculpturii moderne. (Henry Moore)
- În virtutea vocației sale coplesitoare, el se împotrivesc învățăturilor măștrilor săi, cu toate că unul dintre aceștia fusese cel mai de seamă dintre toți, marele Rodin, și se reîntoarce, aprig și netulburat, la originile sale. Adică la natură, la natura sa primordială care i-a încredințat secretele. Căci aceste origini sunt de natură cosmogonică, sunt originile creării lumii. (Jean Cassou)
- Unda uriașă a artei lumii a găsit o expresie nouă, expresia Brâncuși. (Tudor Arghezi)
- Conștiința primitivului a pătruns în curentul general al sculpturii moderne prin intermediul lui Brâncuși. (Robert Goldwater)
- În diferite chipuri și în măsură diferită, exotismul, negrismul, arhaismul îi fascinară în primii ani ai secolului pe artiștii din toate culturile Europei: de la Picasso la Léger, de la Lipechitz la Laurens, de la Barlach la Martini, de la Modigliani la Brâncuși... Pentru Brâncuși, în particular, descoperirea «primitivului» a coincis cu descoperirea propriei personalități, îngăduindu-i să deschidă o cale nouă în sculptura contemporană. (Mario de Micheli)

Ce a spus Brâncuși despre artă și artiști:

- Artistul este cel ce iubește lucrurile pentru ceea ce sunt, nu pentru a și le băga în buzunar.
- Nu căutați formule obscure sau mistere. Eu vă dau bucurie curată.
- În artă ceea ce contează este bucuria. Nu e nevoie să înțelegi. Ești fericit că vezi? Ajunge.
- Eu vă vorbesc numai despre acea sculptură care posedă viața ei proprie; iar nu despre una care ar avea vreo formă asemănătoare vieții. De altfel, întotdeauna: teoriile simple și pure sunt eșantioane fără de valoare; numai acțiunea contează.
- Nu există artiști, ci numai oameni care simt nevoia să lucreze în bucurie, să cânte asemeni păsărilor. De îndată ce apare artistul, arta dispare.
- În artă nu trebuie căutată naivitatea. Nu naivitate vedem în arta primitivă, ci forță și voință. Cu cât este mai mare și mai puternică voința, cu atât mai mult ne apare naivitatea, dar nu este naivitate. Este marea voință care merge sau care iese de la sine fără să fie convertită sau împiedicată de nimic. Este frumosul care se naște ca o plantă și se dezvoltă conform destinului său.
- Pentru a face artă liberă și universală, trebuie să fii Dumnezeu ca să crezi, rege ca să comanzi și sclav ca să execuți.
- Arta se naște intuitiv, fără rațiune preconcepută, căci ea este rațiunea însăși care nu poate fi explicată a priori.
- Săpând necontenit fântâni interioare, am dat de izvorul vieții fără de moarte și al tinereții fără bătrânețe. Așa e arta: tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte.

(Din volumul *Așa grăit-a Brâncuși*, Sorana Georgescu-Gorjan, Editura Scrisul Românesc, Craiova, 2012. Centrul Brancusi.ro)

